

Betere opvang Maastrichtse daklozen

De opvang van dak- en thuislozen in Maastricht wordt nog dit jaar uitgebreid. De gemeente heeft toegezegd twee panden tot zogeheten Domushuis te zullen inrichten. Daar was wel stevige druk van de cliëntenraad van het Leger des Heils voor nodig.

Chrit Hochstenbach is secretaris van het Centrum voor Wonen, Zorg en Welzijn, een werkeenheden van het Leger des Heils in Limburg en Noord-Brabant. Het doet hem deugd dat de gemeente Maastricht de maatschappelijke opvang van dak- en thuislozen niet langer als een hete aardappel voor zich uit schuift. 'Een brief van de cliëntenraad heeft de gemeente wakker geschud en de procedure versneld. Uitstel van een nieuwe huisvesting voor dak- en thuislozen was onverkoopt. Eigenlijk had dat vorig jaar al rond moeten zijn. De gemeente had per slot van rekening zo'n voorziening in het eigen Wmo-beleidsplan vermeld.'

Vorig jaar kwam 900.000 euro beschikbaar voor uitbreiding van de daklozenopvang in Maastricht. Er was al een locatie aangewezen. Alles leek in kunnen en kruiken totdat wethouder Costongs de zaak op het laatste moment afblies. Daarmee bracht hij volgens de cliëntenraad het hele project in gevaar.

Geen werk

De gemeente dwong zichzelf in december 2007 alsnog tot een snelle beslissing. Twee panden in de binnenstad, waaronder een vleugel van het Leger

des Heils in de Boschstraat, worden als Domushuis ingericht. Het zijn beschermde woonvormen voor dak- en thuislozen, veelal mensen die zorg mijden en geen werk hebben. Ze zijn vaak verslaafd en verantwoordelijk voor kleine criminaliteit. Opvang in een Domushuis moet hun leefomstandigheden verbeteren en de overlast verminderen. Bewoners komen ook weer in contact met gespecialiseerde hulpverleners. In Maastricht moeten de twee Domushuizen onderdak bieden aan circa vijftig dak- en thuislozen.

Structuur

'Deze mensen bivakkeren nu nog 's nachts in het Slaaphuis', legt Hochstenbach uit. 'Daar zie je een vreugdeloze slaapzaal met 45 bedden, zonder privacy en met weinig hygiëne. Niet meer van deze tijd. Overdag moeten de daklozen zich maar zien te redden. Dat leidt vaak tot kleine vergrijpen en overlast. In het Domushuis mag je ook overdag verblijven. Er zijn eenpersoonskamers en er is toezicht en intensieve begeleiding. Bewoners krijgen weer structuur in hun leven. In Heerlen veroorzaakt het Domushuis geen overlast. Dat moet in Maastricht ook lukken.'

Tekst Loek Kusiak

Foto Bert Janssen